

POŽÁRY II - REKULTIVACE

Vedoucí atelieru: prof. Ing. Mgr. Akad. arch. Petr Hájek

Student Holman si jako téma diplomního projektu zvolil netradičně architektonicko-krajinářské zadání: rekultivaci lomu Požáry II. Jedná se o unikátní místo v méně známé a také hůře přístupné části Prokopského údolí ovšem v bezprostřední blízkosti sídliště Řeporyje a Velká Ohrada. Jak se dozvídáme již z úvodu, tomuto lomu nyní po 15-ti letech od ukončení těžby hrozí díky možné neznalosti nebo lhostejnosti a také mezerách v legislativě a spekulacím vlastníků zkáza, v krajním případě i zavezení vytěženým materiálem z jiných nově hloubených dopravních tunelů.

Diplomová práce s klade za cíl analyzovat a zhodnotit stávající stav a navrhnout citlivou rekultivaci využitím přírodě-blízkých metod obnovy (spontánní usměrňovaná ekologická sukcese), přičemž se inspihuje moderními trendy a zdařilými rekultivačními přístupy z jiných lokalit. Místu dodává nové funkce: aktivní poznávání a pozorování biodiverzity (fauny, flóry), pravěké historie (paleontologie) a geologie, díky odkrytým vrstvám kamene a v neposlední řadě navrhuje ohleduplnou a udržitelnou relaxační a rekreační funkci.

Velká energie byla věnována analýze a vlastní rekultivaci, návrh však představuje i promyšlenou síť cest a zastavení. Celým areálem se táhne jedna vzdělávací stezka, jež propojuje soubor drobných architektonických intervencí, které nemají být křiklavé, nýbrž s krajinou nenápadně splynout. Tento přístup velice oceňuji, kovové mostky (kde není žádoucí nebo možné šlapat přímo na zem), zakládání stavbiček na piloty nebo plovoucí uložení pontonového mola u hlavní relaxační plochy. Stezka a návrh jsou srozumitelně představeny za pomoci vizualizací a axonometrií návrhu.

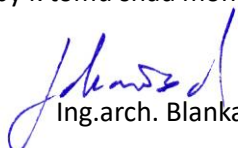
Obě pozorovatelný - observatoře č. 5 a 6 jsou v jednotném designu, inspirovány těžními věžemi. To považuji za perfektní nápad a směr, kterým by se jejich vzhled měl ubírat. V návrhu dle pana Holmana by ještě stálo za zamýšlení větší dotažení tohoto nápadu. Těžní věže byly vždy založeny na jednoduché optimální konstrukci, která dodnes zaujme svojí účelností. Tento princip se do návrhu tolik nepropsal a možná technicky dokonalejší provedení nosné konstrukce a detailnější zpracování konstrukcí vlastních pozorovatelů by návrhu prospěl.

Obdobně další dvě stavby – zázemí u vstupu č.1 a zázemí pro ponton č.7 jsou zapracovány v jednotném designu, lapidárně. Použité materiály se mi líbí a jdou s ostatními stavbami, s celkovou přírodě-blízkou ideou, bezúdržbovostí atd. Ovšem i zde postrádám nějaký architektonický „názor“ a větší dotažení návrhu do detailu. Mj. není řešeno, jestli a jak půjde stavby napojit na nějaké sítě tech. infrastruktury a pokud ne, tak jak se to bude řešit; užívání je zřejmě plánováno jenom sezónní, což je škoda – zázemí správy, veřejné WC, a nějaký malý bufet by asi mohl běžet celoročně alespoň o víkendech.

Kdyby se na projektu dalo pokračovat v další prováděcí fázi, určitě by se vyladily a dotáhly zmíněné nedostatky a v případě realizace by se jednalo o smysluplnou investiční akci, která by pro Prahu byla obohacením. Tomuto místu bych přála, aby získalo status přírodní památky a zdravý zájem veřejnosti a zodpovědných osob, diplomní projekt by k tomu snad mohl být podnětem či inspirací.

Navrhuji udělit hodnocení B.

V Hradci Králové dne 3.6. 2025

Ing. arch. Blanka Johanisová